

www.rauxacatalana.cat

Tipologia del Caganer

Història

L'origen d'aquesta figura sembla que se situa entre el canvi dels segles XVII i XVIII, en ple Barroc, un moviment cultural i artístic que es va caracteritzar per un realisme exagerat. En aquells temps, el Caganer no era una figura exclusiva del pessebre: per exemple, perduren testimonis d'ell en rajoles, on és representat com un narrador de rondalles. No és fins a finals del segle XVIII que els caganers apareixen

als pessebres catalans, encara que no es van fer populars del tot fins al XIX.

Als Països Catalans es pot trobar a Catalunya i al País Valencià. A l'estat espanyol, a les illes Canàries i a la Regió de Múrcia. A Portugal també és tradicional.

Encara que no es conegui amb exactitud quina és la raó de col·locar una figura cagant al pessebre, es creu que la tradició popular considerava el Caganer i les seves femtes un símbol de fertilitat de la terra. Per aquest motiu se'l va elevar a emblema de prosperitat i bona sort pel següent l'any. Es considerava que col·locar aquesta figura al pessebre duia bona sort i alegria; si no, desventures. Es tracta d'una tradició que, en contra del que pugui semblar, està ben acceptada per l'Església.

Interpretacions i controvèrsia al voltant de la seva figura

Les característiques d'aquesta figura, que es situa entre la transcendència de la representació del fet religiós i la contingència còsmica del fet de defecar, l'han convertit en el blanc de tot tipus de polèmiques i possibles interpretacions. Cada any apareixen nous arguments a favor i en contra del Caganer.

A favor, ser el contrapunt que humanitza i posa un toc d'humor en una qüestió tant profunda i universal

com és el misteri del Nadal, un personatge que representa l'emblema del saber riure's d'un mateix, símbol de la nostra relació amb la Mare Terra, referent del caràcter català i de la llibertat d'expressió.

En contra, s'argumenta que és una figura que atempta contra el bon gust, que és irrespectuosa amb el cristianisme i amb la representació del seu misteri primordial, el naixement d'un infant de mare verge. D'entre les interpretacions més irròniques destaca la de Jordi Bassas: "L'acció del Caganer és la ressonància orgànica de l'esverament experimentat per un dels pastors davant de l'aparició de l'àngel anunciador."

La nominació del Caganer a Sants

Per tretzè any la CAL de Sants, coincidint amb la celebració de la Torronada del Centre Social de Sants, organitza la nominació de "CAGANER DE L'ANY" a la persona o institució "que ha fet la cagada més grossa" en aspectes referits a la cultura i la llengua catalana o, simplement, contra qualsevol aspecte de catalanitat. Aquest any us presentem les següents propostes:.

EL LAPAO, MODEL D'IGNORÀNCIA CIENTÍFICA DEL GOVERN ARAGONÈS

La llei de llengües aprovada per les Corts d'Aragó que denomina el català com a LAPAO i l'aragonès com a PAPAPYP s'ha convertit en la "riota" de la comunitat científica. Segons el diputat de la Chunta la normativa discrimina els ciutadans que parlen llengües "mil·lenàries. El president del partit, José L. Soro va ser encara més contundent i va titllar el govern aragonès "d'acomplexat i analfabet". En la mateixa línia es va pronunciar el senador del PSOE, José M. Becana que va qualificar la llei "d'autèntic nyap". Els portaveus de CiU i d'ERC van donar-hi suport.

MIGUEL BOSE

Miguel Bosé va menysprear el català durant la Gala Sida Barcelona. El presentador era Miguel Bosé, que ha vingut a Catalunya tres-centes mil vegades i parla molts idiomes.

La vice-presidenta de la Generalitat, Joana Ortega, es va adreçar al públic, va fer una salutació en castellà i va fer tot el discurs en català. Un cop va haver acabat, la gent va aplaudir, va sortir el Sr.

Bosé i va dir, "quina pena, que segurament era interessant allò que havia dit, però que com ho havia dit en català la gent no ho devia haver entès".
Que el senyor Miguel Bosé no vulgui entendre que la vice-presidenta de Catalunya s'expressi en la llengua pròpia de Catalunya en qualsevol acte que es faci a Catalunya és molt trist.

TRIBUNAL SUPREM

Un tribunal que no para. Una altra sentència del TS reconeix el dret d'uns pares a poder elegir per la seva filla el castellà com a llengua vehicular en l'educació infantil. La sentència dona la raó al recurs que un matrimoni va presentar contra una sentència anterior del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que el Suprem desautoritza perquè "no declara el dret a rebre educació infantil en la llengua que escullin els pares". Es tracta d'un altre atac frontal contra la immersió lingüística en un intent de separar els nens per raó de la llengua.

EL GOVERN VALENCIÀ SILENCIA LA LLENGUA I IMPOSA EL NOM DEL PAÍS

El País Valencià ha retrocedit en el temps 24 anys. Almenys, en el terreny audiovisual. L'apagada de RTVV ha deixat els ciutadans sense una ràdio i una televisió públiques i sense mitjans –amb implantació a tot el territori- que donin informació i emetin els continguts en català. La crisi, però, ha posat fi a aquesta llibertat de rebre informació pública en català.

Des del maig, la mesa de les Corts no tramita cap iniciativa parlamentària que es refereixi al "País Valencià" quan es parli del territori, o al "català" en el cas de la llengua.

Tot el que soni català o enllaci Catalunya i el País Valencià desperta animadversió al PP.

La Plataforma d'Enllaçats per la Llengua ha mostrat el seu més absolut rebuig amb la decisió del Govern valencià denunciant la política partidista que n'ha fet servir durant anys l'administració autonòmica, emprant uns mitjans públics de tota la societat valenciana com a servei de propaganda del govern, vetant totes aquelles persones i entitats que no s'avinguessin amb els seus propòsits, essent un exemple de coerció i manipulació informativa fins a l'extinció d'un ens que ja no els hi era "útil".

Els fets són molt greus, perquè atempten directament contra una de les senyes d'identitat i d'autogovern del País Valencià més importants; el fet de tenir uns mitjans audiovisuals autòctons que ajudin a la normalització de la llengua pròpia i que propiciïn una visió valenciana del món com a poble.

El PP valida el decret llei de trilingüisme i posa fi a trenta anys d'immersió a les Illes

El govern de José Ramón Bauzá ha fet servir la majoria absoluta de què disposa al parlament de les Illes per a aprovar el decret del Tractament Integrat de llengües (TIL), malgrat el vot en contra de tota l'oposició i la revolta dels mestres, que ja fa set dies que mantenen una vaga indefinida secundada per milers de docents al carrer, han estat contraris a una mesura que posa fi a trenta anys d'immersió lingüística a les Illes.

La consellera d'Educació, Joana M. Camps, no s'ha estat de qualificar de 'fantàstic'. Camps ha dit que no se sent avergonyida per aquest començament de curs amb vaga indefinida de docents i ha assegurat que el govern no farà cap pas enrere. La consellera ha tornat a vincular els partits d'esquerra amb la violència i ha acusat l'oposició de fer servir els

infants amb finalitats polítiques en les protestes contra el decret.

Poc es pensava el president de les Balears, que l'aplicació del seu decret de tractament integral de llengües (TIL) acabaria provocant una de les manifestacions més multitudinàries que es recorden. No es protestava només contra la política lingüística o educativa del Govern balear. Bauzá obsessionat a reduir el paper del català, confiava que la seva nova mesura per retallar-lo, ara amb l'excusa d'introduir l'anglès, només aixecaria el rebuig de la "minoria catalanista", que diria ell.

RENFE

El passat 5 de desembre a dalt d'un TALGO,
Un veí de Girona va presentar divendres una queixa a Renfe perquè, segons explica, una revisora del tren els va fer baixar, a ell i al seu nét de quatre anys, dijous, mentre els deia en castellà: "Tinc mania als catalans, i ara, pels meus collons que baixareu."
L'home no havia comprat el bitllet pel nen perquè no sabia que hagués de pagar. Després de buscar diners per pagar l'import que li reclamava la revisora i de donar-los-hi, aquesta va fer parar el tren a Montcada i Reixac i va fer-los baixar. Renfe hi ha obert expedient. ■